

Egy krajczáros.

Egőss evre hetente:	
10 drb . . .	3 frt 60
50	15 . 80
100	33 . 60

HERKÓ PÁTER

Egy hónapra hetente:	
50 drb . . .	1 frt 40
100	2 . 80
200	5 . 60

FÉNYFFY KÁLMÁN.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség Budapest.

MARKOS GYULA.

MEGBÉLYEGZETT HUSVÉTI BÁRÁNYOK.

K. F.: Ugy látszik, annak az egynek sikerült még idejekorán kiugrani.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárúsítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

HABELESZ ÁRON

thörülmetélt anekdothái.

Thodom én edj szép khis messe.

Csongrádon eccer sütötte edj asszony edj csuda nadj khenyért. Nadjobb vót, mint edj khocsikerék. Phénzért motogatták. Megnézi a cigány is és mindjárt vágni is akhar belüle edj darabot.

— Ohó, de vágni nem szabad.

— Akkhor hát dikhecc, fujok én oz iljen khenyérre!

Ausztria megengedi, hogy a szerződést Madjarország is külön önállóan aláírhasssa, de hozzá is szólni, annak hasznát élvezni is, ohó, az már nem szabad ám! Akkhor hát mi is azt mondhatjuk: Dikkhecc! Jhujunk mi is az iljen önállóságra.

Az ecceri inas elveszthette edj hatost, odamedj segíteni kheresni a másik is. De cshak nem thanálják meg.

— Ha the nem segitetted volna kheresni, már én magam régen meghaláltam volna eddig.

Akkurate vanja idj a dolog a madjar válság megoldása khörül is.

Ha Thisza és Khuen nem bozgólkhodnának ennyit Bécsben, már régen meghanalta volna eddig a nemzet is a nyitját a megoldásnak.

Az ecceri cigányszomszhéd edj thaligát akhart kérni a gazdátul, akhírül látta, hodj a belső szobában jóízüen phipázgat, de mert nem akharták a thaligát odaadni a cigánynak

és mivel meghagadni sem akharták, hát azthat mondták nekhi, hodj majd jöjjön máskhor, most a gazda beteg.

— Beteg-e? Az nem igaz, hiszen én láttam is, milejen jóízüen phipázgat. No hát akkhor csak folythassa khedves egészségvel.

Ippeg theszi idj velünk is Ausztria. — A khírül beteg. No ha beteg, akkhor hát csak folytassa khedves egészségvel!

Az igazságért.

Egy ur utközben találkozott egy paraszttal.

— Miféle ember vagy te? — kérdi az ur.

— Szolgalegény vagyok.

— És miért nem vagy szolgálatban?

— Mert engem az igazságért mindenütt vernek.

— Jer hozzám, nekem olyan ember kell, aki mindig igazat mond.

Bevezette az ur új szolgáját a szobájába és kezdte vendégléni.

— Ha igazat fogsz beszélni — mondja neki az ur — hát tiz forinttal több fizetésed lesz, mint a többi szolgálknak

Az alkura áldomáskép egy pohár pálinkát öntött neki. Ő meg nem akarta csak ugy szóltanul meginni az áldomást, hanem kérdezte, hogy kinek az egészségére igya meg. Az ur meg azt mondta:

— Igyad a magadéra.

Ez az ur különben kopasz volt, a felesége meg a fél-szemére vak. Eközben bejött az asszony és a szolgál ráköszöntött:

— Egészségére, vaksi asszonyság!

Az ur meg kapta magát és pofonvágt a szolgát.

— Mi közöd van neked ahhoz, hogy az asszonyság vak?

— Ugy-e mondtam, kopasz uram, hogy engem az igazságért mindenütt vernek.

— Hord el magad a házból, nálam nem fogsz szolgálni!

Husvéti pirostojás.

Köszönjük szépen, de nem kérünk belőle.

Édes sejtelem.

— Mi a maga apja?

— Hentes, őrmester ur.

— Ah, most már értem, azért van olyan intelligens kinézése magának.

Jóakarát.

— Elolvastad a verscimet?

— Nagyrészt.

— Milyen cimet adjak az új kiadásnak?

— Lidércnyomás.

Zuhany.

— Nagysád, örökre boldoggá akarom tenni.

— Tehát nem kér meg.

Őszintén.

Festőnő: Nem baj, ha én a maga dinyneföldjén festek?

Paraszt: Csak tessék, legalább nem kell madárijesztő.

Szeget-szeggel.

- Maga csavargó!
- Bocsánat! Turista vagyok.
- Maga korcsmatöltelék.
- Bocsánat, törzsvendég vagyok.
- Maga egy közönséges éhenkórász.
- Bocsánat, én jól vagyok lakva.
- Maga egy veszedelmes betörő.
- Dejszen most már ne csodálkozzon a biztos ur, ha az emberből az elkéservedés kítör.
- Mi a neve?
- Kunstuk Abigél.
- Huncut amíg él.

Bismarck.

(?) Hohenlohe Krafi herceg beszéli emlékiratának most megjelent igen érdekes kötetében a következő esetet:

Bismarck miniszterelnök sohasem tagadta meg a maga jogász idejebeli erőteljes egyéniségét. Egyszer Vilmos királynál várt két másik miniszterre, akik azonban késtek. Bismarck kirohant a jelentkező terembe és ezekkel a szavakkal támadt Hohenlohéra:

— Az a két másik svindler még nincsen itt?

A király roppant nevetett, az udvarbeliek pedig szörnyűkődtek.

A baj.

- És mit szól a feleséged, ha így berugva jössz haza?
- Megnémul a szörnyűkődéstől.
- Ó te szerencsés kópé.
- Hadd el, csak mondja, hogy megnémul.
- Vagy úgy!

Az bizonyos.

- Vegye meg uraságod ezt a nyolcszázéves revolvert.
- Ugyan, hogy hazudhat ekkorát? Akkor még nem is volt revolver a világon.
- Az meglehet, de ujságírók már akkor is voltak, revolver nélkül pedig azok sem jártak, az bizonyos.

Törvény előtt.

— Hallja, Icig szomszéd, maga azzal van vádolva, hogy András gazdának uzsorakamatra adott pénzt.

— Én nem uzsorakamatra adtam neki a pénzt, bíró úr, mert csak minden napra kértem üthüle edj krajcár minden florén othán. Wie hájszt. Ez tholán csak nem magas khamat?

Német nevelés.

Gróf: Nézd, milyen kék a tenger most.

Grófné: Mint a vér.

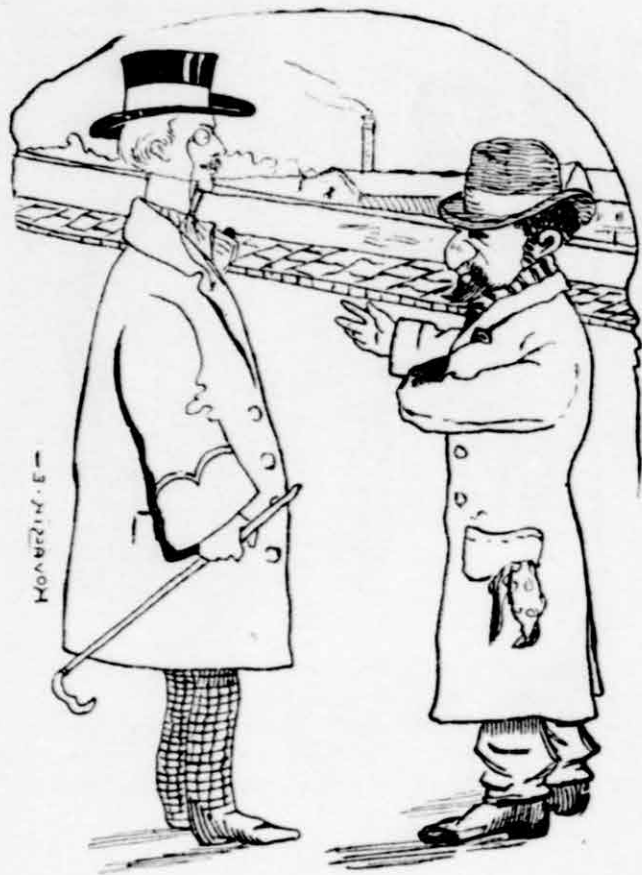
Ismerik egymást.

— Vádlott, én úgy veszem észre, hogy az ön vallomása sok tekintetben nem egyezik meg a vádlottársának előadásával. Hogy van ez?

— Elhiszem azt, mert az is hazudik!

Kijárás.

— Van szerencsém, méltóságos gróf ur! Én Thisza István urtól vadlok edj bizalmas ember. Ószinthen szólva, én igen khönynyen khi tudnék járni tizezer forintér edj khis «aranydjapjut».

— Köszönöm, édes barátom, én már fölhagytam a birka-tenyésztéssel! Hanem tudja mit, járja ki nekem a Tisza bukását a Burgban, akkor adok én magának huszezer forintot.

Ellenmondás.

— Miért nem fogadod el a bárót, ha vén is, de gazdag. Az észházaság ér legtöbbet.

— Ah, mama, ahhoz nem vagyok én elég ostoba.

Átlát a szitán.

— Dicsértessék a Jézus Krisztus, főtisztelendő rabbinus ur.

— Cshoffá okhorja thenni a faméliát maga is. udj-e?

— Igenis kérem, zsidó akarnék lenni.

— Hát thodja mit, khedves baráthom, akkhor sokkal jobban csuffá teheti maga a familiáját, ha elmegy most Baresra — és ott leszi maga edj lutherános német.

Vae tibi ridenti.

Anya : Hogy engedheted így parancsolni a jegyesedet?

Leány : Hadd el, mama! Holnap lesz az esküvő, ez az utolsó akarata!

Itt a mama két kis lánya — Ámde hol a fiacskája.
Hol van? Tessék megkeresni!

Azt mondja a Gyuszika — Itt van egy szép nyuszika.
Hol van? Tessék megkeresni!